

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D. a JUDr. Petra Hluštíka, Ph.D. ve věci

žalobkyně: Z. Š.

proti
žalovanému: Městský úřad Frýdlant nad Ostravicí
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí

o žalobě proti společnému územnímu souhlasu a souhlasu s provedením stavby, vydaném žalovaným dne 11. 5. 2018, sp. zn. MUFO_S 2581/2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 23. 7. 2019 původně domáhala ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, spočívajícího ve vydání společného územního souhlasu a souhlasu s provedením stavby, vydaném žalovaným dne 11. 5. 2018, sp. zn. MUFO_S 2581/2018, kterým žalovaný vydal společný souhlas se stavebním záměrem pod názvem „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, kanalizace splaškové a dešťové,

vsakovací jímky, ČOV, přívodu elektro, zpevněných ploch přístupu a příjezdu, oplocení na parcele č. X v k. ú. X“ na pozemcích parc. č. XA a XB v k. ú. X

2. Žalobkyně uvedla, že dne 20. 5. 2019 nahlédla do předmětného spisu; důvodem nahlížení bylo zjištění způsobu a likvidace splaškových a dešťových vod z rodinného domu na pozemku parc. č. X, a to s ohledem na podání žalobkyně ze dne 18. 9. 2017 ve vztahu ke stavbě rodinného domu na pozemku parc. č. X. Zrekapitulovala, že existuje předpoklad, že v budoucnu může dojít ve směru spádu terénu a toku podzemních vod jihozápadním směrem vlivem likvidace odpadních a dešťových vod z rodinných domů vypouštěním přes půdní vrstvy do vod podzemních k podmáčení pozemků parc. č. XA a XB v k. ú. X, jejichž je žalobkyně vlastníkem a dále ke znehodnocení protékajících pramenů podzemních vod a znehodnocení pramene vody ve studni na pozemku parc. č. X, jehož je žalobkyně vlastníkem. Skutečnost, že uvedené pozemky s předmětnými pozemky přímo nesousedí, by neměla být překážkou v uplatnění práva na ochranu majetku a právem chráněných zájmů.
3. Stavebníci nemohli být přesvědčeni, že konají v dobré víře a v souladu s právními předpisy, aniž by si před podáním oznámení svého záměru vyžádali souhlas žalobkyně ve smyslu § 96a odst. 5, § 96 odst. 3 písm. d) a § 105 odst. 2 písm. f) zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) jako další osoby, jejíž práva mohou být dotčena.
4. Jestliže žalovaný vydal předmětný souhlas, aniž by žádost byla doložena souhlasem žalobkyně z důvodu likvidace odpadních a dešťových vod z předmětných rodinných domů do vod podzemních, postupoval v rozporu se zákonem, neboť byly dány důvody pro vydání usnesení i provedení společného územního a stavebního řízení.
5. S ohledem na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 9. 2019, č. j. 1 As 436/2017-43, podle kterého jsou souhlasy vydávané stavebním úřadem zejména podle § 96, 106, § 122, § 127 a § 128 stavebního zákona rozhodnutími správního orgánu dle § 65 s. ř. s., vyzval soud žalobkyni k úpravě žaloby; žalobkyně žalobu ve smyslu výzvy soudu upravila podáním došlým soudu dne 4. 11. 2019 tak, že navrhla, aby předmětný společný souhlas byl zrušen.
6. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že při posuzování společného územního záměru a ohlášení stavebního záměru postupoval podle § 96a odst. 2, § 96 a § 105 stavebního zákona, přičemž rovněž posuzoval, zda oznámení záměru obsahuje všechny náležitosti podle § 96 odst. 3 stavebního zákona. Jelikož žalovanému bylo známo, že se žalobkyně cítí být osobou, jejíž vlastnická práva k sousedním pozemkům mohou být přímo dotčena, zabýval se také otázkou, zda se v daném případě jedná o přímé dotčení vlastnických práv žalobkyně. S přihlédnutím k nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 19/99 ze dne 22. 3. 2000 a k důvodům uváděným žalobkyní, dospěl k závěru, že pozemky parc. XA, XB a XC nelze považovat za sousední, a to vzhledem k druhu umísťovaných staveb a jejímu vlivu na okolí s přihlédnutím k jejich vzdálenosti od předmětných pozemků. Dále se zabýval otázkou přímého dotčení práv žalobkyně a v té souvislosti se zabýval posouzením vlivu navrženého způsobu likvidace dešťových vod, když vycházel ze zpracovaného hydrogeologického posouzení pro zasakování dešťových a odpadních vod, ze kterého vyplývá, že zasakováním vod nebude docházet k podmáčení pozemků; ve vzdálenosti větší než 2,6 m se vliv zasakování neprojevuje. Dále žalovaný zdůraznil, že mezi předmětnými pozemky pro stavbu rodinných domů a pozemků ve vlastnictví

žalobkyně se nachází stavba místní komunikace s šířkou vozovky cca 4 m, která hraničí s pozemky žalobkyně; dešťové vody jsou zasakovány na sousední pozemky, tedy také na pozemky žalobkyně; zasakování není neobvyklým řešením. Pozemky žalobkyně parc. č. XA a XB leží cca 70 m ve směru proudění, studna nacházející se na pozemku parc. č. X leží ve směru proudění cca ve vzdálenosti 420 m. Žalobkyně nadto nedoložila důkaz o tom, že by předmětnými stavebními záměry mohlo dojít k zásahu do jejich vlastnických práv. Nedoložení souhlasu žalobkyně žalovaný nepovažoval za nedostatek žádosti ve smyslu § 96 odst. 3 písm. d) stavebního zákona.

Zjištění z obsahu správních spisů

7. Ze správních spisů soud pro účely přezkumu zjistil, že dne 18. 9. 2017 podala žalobkyně žalovanému podání, v němž reagovala na žalovaným zveřejněnou informaci o návrhu na uzavření veřejnoprávní smlouvy, jejímž předmětem je stavba rodinného domu na pozemku parc. č. X v k. ú. X. Žalobkyně s ohledem na skutečnost, že součástí navrhovaného záměru měla být mimo jiné stavba čistírny odpadních vod včetně splaškové kanalizace a stavba dešťové kanalizace, vyslovila předpoklad, že může v budoucnu dojít ve směru spádu terénu a toku podzemních vod vlivem likvidace odpadních a dešťových vod z rodinného domu vypouštěním přes půdní vrstvy do vod podzemních k podmáčení pozemků parc. č. XA a XB.
8. Ze spisů dále vyplývá, že žalovaný vydal dne 11. 5. 2018 společný územní souhlas a souhlas s provedením stavby, sp. zn. MUFO_S 2581/2018, pod názvem „Novostavba rodinného domu včetně přípojky vody, kanalizace splaškové a dešťové, vsakovací jímky, ČOV, přívodu elektro, zpevněných ploch přístupu a příjezdu, oplocení na parcele č. X v k. ú. X“. Soud dále zjistil, že žalobkyně se dne 20. 5. 2019 dostavila k žalovanému a sdělila, že se cítí být dotčenou osobou z důvodu, že její vlastnická práva k pozemkům parc. č. XA a XB a ke studni na pozemku parc. č. X v k. ú. X, mohou být dotčena zasakováním vod.

Posouzení věci krajským soudem

9. Předně je třeba zdůraznit, že krajský soud již ve věci jednou rozhodl, a to rozsudkem ze dne 20. 8. 2020, č. j. 25 A 135/2019-38, kterým žalobě vyhověl. Tento rozsudek byl však ke kasační stížnosti žalovaného zrušen rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 10. 2021, č. j. 1 As 352/2020-28. V něm kasační soud mj. uzavřel, že :

„Odborný hydrogeologický posudek nebyl zpracován pouze za účelem posouzení možnosti dotčení práv žalobkyně, ale byl součástí spisu, resp. dokumentace stavby. Ve společném souhlasu je implicitně obsažena úvaha stěžovatele, že záměrem nejsou dotčeni jiní vlastníci než vlastníci se společnou hranicí s pozemkem parc. č. 120/15, jejichž souhlas se záměrem byl doložen. To odpovídá judikatuře Nejvyššího správního soudu, podle které povaha postupu vedoucího k vydání územního souhlasu vylučuje, aby bylo jeho součástí dokazování k posouzení tvrzení ohledně přímého dotčení práv určité osoby (rozsudek ze dne 27. 9. 2018, č. j. 9 As 215/2018 - 33). Ze správního spisu nevyplývá, že by žalobkyně uplatnila námitky k záměru, proto byla dostatečná implicitní úvaha stěžovatele ve společném souhlasu. Kasační soud navíc upozorňuje, že v souvislosti s přezkoumávaným společným souhlasem lze zvažovat pouze možnost dotčení práv žalobkyně dešťovou kanalizací, což okruh jejích námitek značně zmenšuje.

Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 6. 2011, č. j. 7 As 54/2011 - 85, vysvětlil, jak musí vypadat úvaha o tom, že pozemek je již natolik vzdálen od pozemků plánovaného záměru, že jeho přímé dotčení nepřipadá v úvahu. Úvaha musí být podložena skutkovými zjištěními vycházejícími z analýzy vzájemné vzdálenosti uvedených pozemků, povahy umísťované stavby, případně pozemku či stavby potenciálně dotčených, a dalších relevantních okolností, na jejichž základě lze usoudit, zda dotčení připadá v úvahu

Ve vyjádření k žalobě stěžovatel předestřel konkrétní okolnosti, které vylučují možnost přímého dotčení práv žalobkyně posuzovaným záměrem. Při hodnocení možnosti přímého dotčení práv sousedních vlastníků zasakováním dešťové vody vycházel stěžovatel z hydrogeologického posudku. Jde o odborný podklad, který stěžovateli umožňuje posoudit možnost dotčení práv na základě odborných informací o skutkových okolnostech. Stěžovatel vysvětlil, že zasakování dešťových vod je řešením, kterým nedochází k nárůstu množství zasakovaných vod oproti pozemku bez stavby. Slouží k zadržení nekontrolovaného odvodu dešťových vod ze zpevněných ploch a povrchů, který bývá příčinou bleskových záplav či erozí půdy. Svůj závěr o nemožnosti přímého dotčení práv žalobkyně založil i na rozboru místních poměrů. To, že tyto úvahy předestřel až ve vyjádření k žalobě, není pochybením, neboť neevidoval konkrétní námitky žalobkyně proti posuzovanému záměru. Krajský soud dospěl k opačnému závěru než stěžovatel, avšak nepředestřel žádné úvahy založené na konkrétních okolnostech.

Nejvyšší správní soud se tedy neztotožňuje s výtkou krajského soudu vůči stěžovateli, že úvahu o možnosti dotčení práv učinil na základě konkrétních okolností a informací o místních poměrech. Stěžovatel totiž učinil to, co mu ukládá judikatura Nejvyššího správního soudu (rozsudek č. j. 7 As 54/2011 - 85). Jelikož krajský soud neuvedl žádnou konkrétní skutkovou okolnost ani nepopsal konkrétní poměry v území, na základě kterých dospěl k závěru o možnosti dotčení práv žalobkyně, Nejvyšší správní soud shledal napadený rozsudek nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Rozsudek totiž nejen nepředestírá konkurující argumentaci k úvahám stěžovatele, ale dokonce neobsahuje konkrétní důvody a skutkové okolnosti relevantní pro závěr o možnosti dotčení práv žalobkyně.

Nejvyšší správní soud se neztotožnil ani s závěrem krajského soudu o tom, že s ohledem na možnost dotčení práv žalobkyně ohlášeným stavebním záměrem měli stavebníci povinnost předložit její souhlas s ohlašovaným záměrem. Nelze připustit, aby stavební úřad musel přistoupit ke společnému územnímu a stavebnímu řízení již na základě vyjádření pocitu přímého dotčení práv ad absurdum jakékoliv osoby. Nejvyšší správní soud má shodně se stěžovatelem za to, že i v těchto případech je nutné vždy konkrétně posoudit možnost dotčení práv takové osoby, a pokud není dáno, nelze stavebníkovi upřít zjednodušené řízení o společném souhlasu. Jinými slovy je potřeba nejprve posoudit, zda se opravdu jedná o vlastníka sousedního pozemku či zda jde pouze o vlastníka pozemku nacházejícího se v okolí plánovaného záměru.“

10. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů [§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)] napadené rozhodnutí, přičemž byl vázán právním názorem vysloveným ve zrušujícím rozsudku kasačního soudu ve smyslu § 110 odst. 4 s. ř. s.; soud vycházel ve svém rozhodování ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Ve věci rozhodl bez nařízení jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s.

11. Krajský soud v nynějších úvahách vycházel mj. také ze skutečností, které žalovaný uvedl ve vyjádření k žalobě, a to proto, že s ohledem na absenci konkrétních námitek stran posuzovaného záměru neměl žalovaný při posuzování záměru k dispozici ze strany žalobkyně žádné konkrétní námitky. Vycházejí z Nejvyšším správním soudem citované judikatury krajský soud dovodil shodně s Nejvyšším správním soudem, že pokud žalovaný při posuzování předmětného záměru vycházel mj. také z hydrogeologického posudku coby součástí stavební dokumentace, činil tak nikoli *pouze* pro účely posouzení možnosti dotčení práv žalobkyně, ale pro posouzení možnosti dotčení sousedních pozemků obecně, když tento posudek žalovanému umožnil posoudit možnost dotčení práv na základě odborných informací o skutkových okolnostech. Z uvedeného posudku přitom vyplývá závěr, že zasakování dešťových vod je řešením, kterým nedochází k nárůstu množství zasakovaných vod oproti pozemku bez stavby, slouží k zadržení nekontrolovaného odvodu dešťových vod ze zpevněných ploch a povrchů, který bývá příčinou bleskových záplav či erozí půdy. Zároveň je nutné zdůraznit, že žalovaný své závěry o nemožnosti přímého dotčení práv žalobkyně založil také na rozboru místních poměrů.
12. Ačkoli nejsou veškeré úvahy žalovaného obsaženy v napadeném souhlasu, je třeba vycházet z toho, že ve společném souhlasu je implicitně obsažena úvaha žalovaného, že záměrem nejsou dotčeni jiní vlastníci než vlastníci se společnou hranicí s pozemkem parc. č. X, jejichž souhlas se záměrem byl doložen.
13. Jestliže žalobkyně své námitky formulovala pouze obecně hypotetickými úvahami o tom, že může v budoucnu dojít ve směru spádu terénu a toku podzemních vod vlivem likvidace odpadních a dešťových vod z rodinného domu vypouštěním přes půdní vrstvy do vod podzemních k podmáčení pozemků parc. č. XA a XB, za situace, kdy předmětem společného souhlasu nebylo umístění ani povolení stavby související s likvidací splaškových vod, nelze těmto obecným námitkám přiznat důvodnosti; naopak je třeba se přiklonit závěru žalovaného, který vycházel z odborného podkladu a svůj závěr o nemožnosti dotčení práv žalobkyně dostatečně odůvodnil. Krajský soud se tedy nyní ztotožňuje s posouzením nemožnosti dotčení práv žalobkyně posuzovaným záměrem. Na základě uvedeného je potřeba učinit závěr, že žalobkyně nebyla ve vztahu k posuzovanému záměru dotčenou osobou (vlastníkem sousedního pozemku) a tudíž nebylo potřeba pro účely společného souhlasu s provedením stavby doložit její souhlas ve smyslu § 96a odst. 5 stavebního zákona.

Závěr a náklady řízení

14. Krajský soud uzavírá, že žalobní námitku týkající se vadného postupu žalovaného, který společný souhlas vydal, aniž by byl stavebníky doložen souhlas žalobkyně s projednávaným záměrem, resp. že nerozhodl o projednání záměru ve společném územním a stavebním řízení, shledal nedůvodnou, a proto žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.
15. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., když procesně úspěšnému žalovanému nebyla přiznána náhrada nákladů řízení proti žalobci, neboť jeho náklady nepřesáhly běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je přípustná** kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Nepřípustná je taková kasační stížnost, na níž dopadají výluky z přípustnosti stanovené v § 104 s. ř. s.

Ostrava 13. ledna 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu